

ligt Kjendskab til islandsk Sprog eller Haandskrifter eller Oldtidslitteraturen, og som iøvrigt Universitetsbibliothekets Personale, selv med den paa Finantslovforslaget for 1883—84 opførte ringe Forøgelse af samme, ikke vil have Tid eller Kræfter tilovers fra dets Forretninger ved den egentlige Bibliothekstjeneste. Fremdeles maatte det være Bibliothekarens Hverv i enhver Henseende at vaage over og værne om Haandskriftsamlingen, dens ordentlige Behandling, Opstilling og dens Bevaring i det Hele; saaledes maatte han navnlig føre Tilsyn med Samlingens enkelte Numere, deres Tilstand i rent ydre Henseende, Numereringens Bevarelse, Indbinding, Indkapsling osv., uden hvilket Tilsyn Tilbagegang ved Fugtighed, Eld osv. let maa befrygtes; ligeledes vilde han i en Række Tilfælde kunne tilvejebringe en bedre Ordning af Samlingen ved navnlig at udsønde eller samle enkelte Dele af de paaagjældende Numere, og i det Hele maatte Bibliothekaren virke hen til, at Samlingen jaavel i indre som ydre Henseende kom til at fremtræde paa en med dens Betydning stemmende Maade. Endvidere maatte det særlig være Bibliothekarens Pligt, med Stipendiarenes Bistand, at udarbejde et til Samlingens Vigtighed og Videnskabens Fordringer svarende Katalog over Haandskrifterne, hvilket derefter af Kommissionen vil kunne udgives i Trykken, ligesom han ogsaa vilde have at udarbejde fuldstændige Registranter over Diplomerne. Endelig maa det bemærkes, at der efter Forholdets Natur til enhver Tid vil være rigeligt Arbejde ved en Haandskriftsamling som den omhandlede for den, der syser med eller har Opsyn med samme; saaledes vil der, naar Manuskripter formedelst Eld eller Forvittring ere nærved at blive ulæselige, være Grund til at tage saaklimerede Afskrifter af dem, og selv fremdeles, naar f. Ex. en Ordning af de enkelte Numere engang kunde synes at være fuldført og Katalogarbejdet samt Registrering af Diplomerne bragt til Afslutning, vil der dog i disse Henseender stedse være tilbage og frembyde sig nye Undersøgelser, hvorved Berigtigelser eller hidtil ikke fremkomne Oplysninger vilde tilvejebringes; at foretage og fortsætte disse eller lignende Samlingen vedkommende Undersøgelser og Arbejder maatte derfor ogsaa i Almindelighed være Bibliothekarens Hverv.

Naar det her fremsatte Forslag maatte komme til Udførelse, vil der, da den Arnamagnæanske Samling, ifjøndt den indtager en fuldstændig Særstilling, har sit Lokale paa Universitetsbibliotheket, være at fastsætte de fornødne reglementariske Bestemmelser om den særlige Arnamagnæanske Bibliothekars Forhold til Universitetsbibliothekaren; disse Bestemmelser vilde formentlig være at udfærdige af Ministeriet efter nærmere Forslag fra Kommissionen og efter forudgaaende Forhandling med Universitetsbibliothekaren. Vi skulle tilføje, at den foreslaaede Foranstaltning, saavidt skjønnes, vil kunne træffes uden nogen Forandring i Fundatsen, hvis Bestemmelser om det Underbibliothekaren tilkommende Honorar af 40 Kr. aarlig vilde kunne blive i Kraft, imod at han i den Arnamagnæanske Bibliothekars Forsald i Tilfælde af Sygdom, kortere Orlov eller deslige vikarierer for denne i Henseende til den daglige Tjeneste.

Naar Kommissionen har tilladt sig at fremkomme med nærværende Andragende om Ansættelse af en Bibliothekar ved den Arnamagnæanske Haandskriftsamling, har den saameget mere for Tiden følt sig opfordret til at gjøre et saadant Forslag, som der har frembudt sig en Leilighed til at faae den ommeldte Post besat med en til denne Tjeneste fortrinlig stiftet, udmærket dygtig Videnskabsmand, Dr. phil. R. Kålund, der i vedlagte Skrivelse har erklæret ikke at ville betænke sig paa at opgive sin nuværende Stilling som Adjunkt ved Metropolitanakademiet, naar han maatte blive ansat som Bibliothekar ved den Arnamagnæanske Samling, forudsat, at der tilføres ham en Lønning af ca. 2,400 Kr. aarlig. Dr. Kålund er en Mand, som der, naar henfjes til de fortjenstfulde Arbejder, han har udgivet, allerede i og for sig vilde være Grund til at yde en offentlig Understøttelse for derved at sætte ham istand til helt at kunne hengive sig til videnskabelige Studier og Arbejder, og Kommissionen nærer ingen Tvivl om, at hans Ansættelse som Bibliothekar ved den Arnamagnæanske Samling paa engang vil blive til stort og væsentligt Gavn for Samlingen og tillige i det Hele til Fremme for Oldtidsvidenskaben, idet han ved denne sin nye Stilling vil finde en særlig Anledning og Leilighed til Fortsættelse af sin literære Produktion.

I Genhold til det Anførte tillader Kommissionen sig underdanigt at andrage paa, at der paa Finantslovforslaget for 1883—84 maatte opføres en Bevilling af Statskassen paa 2,400 Kr. som aarlig Løn til en Bibliothekar ved den Arnamag-